

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΒΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ἐγκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα δι' ἅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑ

ἘΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτήσια δραχμῆς 100. Ἐξά-
μηνα δραχ. 55. Τρίμηνα δραχ. 30.
ἘΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἀπόστολου γράσια διατίμη. 50.
Ἄμερικῆς Δολλάρια 3.— Ἀγγλίας καὶ ἄλλων ἐν γέ-
νει τῶν ἑλλων Κρατῶν σελίνια 10.
Ἐξέμηνοι καὶ Τρίμηνοι ἐναλόγιως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Ἀσκεμβρίου ἔλλ' αἱ συνδρο-
μαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουθῆποτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐρμιπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'—Τόμος 46ος

Ἀθήναι, 21 Ἰανουαρίου 1939

Ἔτος 61ον.—Ἀριθ. 3

Ἡ ΓΥΦΤΟΠΟΥΛΑ

— ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΚΑΣ JBANNE COLOMB —

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο —

— Ὄψρ ! ἔκανε, κουράστηκα. Σὺ
μπορεῖς νὰ χορεύεις ἅλη τὴν ἡμέρα
χωρὶς νὰ καταλάβῃς κόουραση. Ἀλλὰ
τί ἔμορφος χορός ! Ὁ μὲ τὸν μά-
θηρ, Μαριά μου, ἔ ;

— Ὁ μὲ σοῦ τὸν μάθηρ,
καὶ νὰ ἴδῃς ποῦ εἶταν τὸν
χορεύουν δυὸ εἶναι πιδ
ἔμορφος.

— Μὰ ἐγὼ δὲν χορεύω
σὺν καὶ σένα. Σὺ χορεύεις
πέρα πολὺ ἔμορφα.

— Τὸ λοιπὸν θὰ μὲ δεῖ-
ρη ἡ μάγνα σου σὺν τὴν
Ναυτέ ;

— Ποιὸς, ἡ γιαγιά μου ;
Καλέ, τί κάθισαι καὶ μοῦ
λές, Μαριά μου. Ποτέ της
δὲν δέρνει ἡ γιαγιά μου,
δὲν εἶναι τσιγγάνα ἡ για-
γιά μου.

Ἡ γυφτοπούλα δὲν μπο-
ροῦσε νὰ καταλάβῃ πῶς
γίνεται νὰ ὑπάρχη ἄνθρω-
πος ποῦ δὲν εἶδειρε ποτέ
του οὔτε τὰ δικὰ του παι-
διά, οὔτε τὰ ξένα.

— Εἶναι καλή, εἶπε.
Τὸν μάλλωσε τὸν ἀφέντη
γιατὶ μ' ἔβαλε φυλακή. Ἡ
μάγνα σου εἶναι ὁ ἀφέν-
της ;

— Ἀφέντης ; Τίνος ἀ-
φέντης ; Τί παρῆξενά λό-
για εἶναι αὐτά ; Ὁ πατέ-
ρας μου εἶναι ἀγοφύλακας
καὶ πρᾶσέχει νὰ μὴν κλέ-
βουν τὰ κτήματα τῶν ἀν-
θρώπων κι' εἶταν πιάση
κανένα κλέφτη τὸν βάζει
φυλακή. Ἡ γιαγιά μου τὸν
ἔχει παιδί της καὶ γι' αὐ-
τὸ τὴν ἀκούει καὶ κάνει

ὁ, τι τοῦ πῆ. Σεῖς δὲν τὴν ἀκούτε τὴ
μάγνα σας ;

— Τὴν ἀκούμε. Μὰ ἡ δική σου ἡ
μάγνα ποῦ εἶναι ;

— Πέθανε πρὶν περπατήσω ἀκό-

μα καὶ μ' ἀνάβρεψε ὁ πατέρας μου
κι' ἡ γιαγιά μου. . . Μὰ τί στέκεσαι
αὐτοῦ ; δὲν ἔρχεσαι νὰ καθήσης ἐδῶ
κοντὰ μου νὰ μιλοῦμε καλύτερα ;

Ἡ γυφτοπούλα πλησίασε καὶ ἡ
Ἐμορφία τῆς ἔκανε θέση κι' ἦρθε
καὶ χόθηκε κι' αὐτὴ στὴ μεγάλη
πολυθρόνα τῆς γιαγιάς κοντὰ στὴ
φιλητή.

— Δὲν μοῦ λές, Μαριά,
εἶπε ἡ Ἐμορφία ἄγκαλιὰ-
ζοντας τὸν λαιμὸ τῆς γυ-
φτοπούλας μὲ τὸ χέρι της,
εἶχατε κι' ἄλλα κορίτσια
στὴ συντροφιά σας ; καὶ
χόρευαν ἅλα σὺν καὶ σένα ;
— Ὁ, ὄχι σὺν καὶ μένα.
Ἐγὼ ἤμουν ἡ καλύτερη
στὸ χορὸ καὶ ἅλα τὰ κο-
ρίτσια μὲ ζήλευαν καὶ μά-
λιστα ἡ Ἀϊρέ.

— Ἐγὼ ὅμως δὲν θὰ σὲ
ζηλεύω, Μαριά μου, καὶ
μάλιστα θὰ σ' ἀγαπῶ.

— Ἀχ, τὰ ματάκια σου,
Μορφοῦλα μου, τί γλυκὰ
ποῦ εἶναι. Τὰ βλέπω καὶ
θυμᾶμαι τὰ μάτια τοῦ
Ζάκη.

— Καὶ ποιὸς εἶναι αὐ-
τὸς ὁ Ζάκης ;

— Ἐνα παιδί δικό μας
ποῦ μὲ σήκωνε στὰ χέρια
του εἶταν ἤμουν κουρασμέ-
νη καὶ δὲν μ' ἀφηνε ὁ
Τίζκος ν' ἀνεβῶ καὶ νὰ
καθίσω στ' ἐμάξι εἶταν
πηγαίναμε ἀπὸ τὴν μία
πολιτεία στὴν ἄλλη.

— Καὶ τὸν ἀφησες κι'
ἐφυγες ;

— Ὅχι, ὁ Τίζκος τὸν
πούλησε σ' ἄλλους πατριῶ-
τες μας γιατί ἐπαίργε τὸ
δικίον μου κάθε φορὰ ποῦ
ἤθελαν νὰ μὲ δεῖρουν.
Ποιὸς ξέρει τώρα ποῦ βρι-
σκεται ὁ κατῆμος καὶ ποῦ

« Ἐπλυνε τὴν πληγὴ τῆς Μαριάς μὲ κρύο νερὸς

Πολλές ημέρες και νύχτες βάσταξε και το ψήσιμο. Κι' οι αποθήκες, που κι' αυτές ήταν εκεί κοντά, γέμισαν ψωμιά ψημένα. Είχαν οφάρια, κι' ο Γιαννάκης αράδιασε τα καρβέλια του σ' αυτά τα οφάρια σά βιβλία σε βιβλιοθήκη.

Πόση δουλειά! Πόσες ημέρες και νύχτες έδουλεψε! Άλλα το περιεργό είναι που δεν κουράστηκε και τόσο πολύ, και σ' όλο αυτό το διάστημα, ούτε πείνα ένοιωσε, ούτε δίψα.

(Ακολουθεί)

ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΟΙ ΘΑΛΑΣΣΟΛΥΚΟΙ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ RUDYARD KIPLING

— Συνέχεια από το προηγούμενο —

— Ο Ντάν αφού σιώπησε λίγο είπε: —

— Ο μπαμπάς, έχει δικίο όταν λέει πως δεν μπορεί να σε πάει πίσω στη Νέα Υόρκη.

— Η ζωή μας και η ύπαρξή μας εληκρόνται απ' αυτό εδώ το φάρμα. Σε μισή ώρα το τσούρμιο μας θα βρίσκεται ολόκληρο, όπως τρέχουν τα σκυλόφαρα σάν μωριστούν μια φόρα φάλαινα.

— Για ποιά λόγο θα έρθουν; ρώτησε ο Χάρβεϋ.

— Για να φάνε, για τί άλλο. Το δικό σου το στομάχι δεν το λέει; Ου πάσα πράγματα έχεις ακόμα να μάθης!

— Το φαντάζομαι, είπε ο Χάρβεϋ με πίκρα, κοιτάζοντας το ανακάτωμα των σκουπίδιων πάνω από το κεφάλι του.

— Είναι σωστό τζοβαίρι! είπε μ' ένθουσιασμό ο Ντάν, που παρεξήγησε τη ματιά του Χάρβεϋ. Περίμενε και να το ιδής μ' ανοιγμένα όλα τα πανιά του να τραβά η γραμμή κατά το σπίτι! Όσο τότε όμως έχουμε καιρό ακόμη.

Και με τα λόγια αυτά έδειξε το ανοίγμα του άμπαριού, που έχασκε έλέμαυρο ανάμεσα από τα δυο κατέρτια.

— Τι χρειάζεται τούτο; Είναι ολόκληρο άδειο, είπε ο Χάρβεϋ.

— Πρέπει να το γεμίσουμε ως επάνω, έσύ, έγω κι' οι άλλοι. Έχει μέσα πάει το φάρμα.

— Ζωντανό; ρώτησε ο Χάρβεϋ.

— Όχι βέβαια! Φαντάζομαι πως είναι φάρμα— και ανοιγμένα στα δυο

και αλατισμένα. Τριάντα τόννοι άλάτι είναι μέσα στο μπροστινό άμπαρι και για την ώρα ίσα-ίσα που σκεπάσαμε τις βέργες μας!)

— Τι δύσκολο παιχνίδι!.. Μα τί προσοχή και σκέψη που θέλει!..

ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ

το πολύ βάρος του φαρισά ωσπου να έρθη η ώρα να το καθαρίσουν, κι' έμεις να μένουμε όρθοι μπρός τα τραπέζια ωσπου από την πολλή τη νύστα να κόβουμε τα ίδια μας τα δάχτυλα αντί για τα φάρια. Νάτους που έρχονται!

Ο Ντάν κοίταξε από τη χαμηλή κουπαστή κι' είδε καμμιά δεκαριά φαρδάρκες που άρμνιζαν επάνω στη γυαλιστερή, λεία θάλασσα.

— Δεν είδα ποτέ μου τη θάλασσα από τόσο χαμηλά, είπε ο Χάρβεϋ. Είναι υπέροχη!

Ο ήλιος, που βρισκόταν κοντά στη δύση έδαφε τη θάλασσα κόκκινη και τριανταφυλλιά άναβε χρυσά φώτα

στη χαίτες των μακρυνών κυμάτων κι' έριχνε γαλάζιες και πράσινες σκιές στα βαθουλώματά τους. Έμοιαζε σάν κάθε γολέττα απ' εσες φαίνονταν, να τραβούσε κοντά της με άδρατες κλωστές τις φαρδάρκες και οι μικρές μαύρες μορφές στα μικροσκοπικά θαλάσσια, καθώς έσκυβαν και σηκωνοντο ρυθμικά, έμοιαζαν σάν μηχανικά παιχνίδια.

— Έκαναν τη δουλειά τους για καλά, είπε ο Ντάν μισοκλείνοντας τα μάτια του. Στου Μανουέλ τη δάρκα δεν θα χωρούσε ούτε ένα φάρι παραπάνω. Ίσα ίσα με τη θάλασσα έρχεται.

— Ποιάς είναι ο Μανουέλ; Άπορώ πως καταφέρνεις και τους γνωρίζεις από τόσο μακριά.

— Η τελευταία βάρκα κατά το νοτιό. Αδύς σε φάρεψε το περασμένο βράδυ, έκανε ο Ντάν, δείχνοντας τη βάρκα με το δάχτυλο. Ο Μανουέλ, λάμνει πορτογαλέζικα— δεν μπορείς να γελαστής και να τον πάρης γι' άλλον. Ανατολικά του— άξιζε εκατό φορές περισσότερο από ε, τι δείχνει σάν τραβάνη κουπί— βρίσκεται ο Πενσουλδάνιας. Σάν νάχη τη βάρκα του φορτωμένη μολύβι θάλεγε κανείς. Πιο ανατολικά ακόμη— κοίταξέ τους τί έμορφα— έμορφα που έρχονται ο ένας κοντά στον άλλον— είναι ο μεγάλος Τζάκ. Είναι από το

1) Στο βάθος του άμπαριού άπλώνουν ένα μάλιστα βέργες για να προφυλάξουν το έμπόρεμα από την άγρασία.

Γκολγουαίη μά κάθεται στο Μπόστον, όπου μένουν οι περισσότεροι πατριώτες του. Και οι περισσότεροι από αυτούς από το Γκολγουαίη είναι καλοί ναυτικοί. Βορεινά, μακρύτερα κει κάτω— θά τον άκούσης να τραγουδάει σε λίγο— είναι ο Τόμ Πλάττ. Αδύς ήταν ναύτης του πολεμικού ναυτικού στο 'Οχάιο— το πρώτο από τα καράβια μας, λένε, που πέρασε από τον Κάβο Χόρν. Όποτε τραγουδάει δεν κάνει άλλη δουλειά παρά όλο γι' αυτό να μιλάει— μά έχη μια τόχη στο φάρμα! Νά! Τι σου έλεγα!

Ο Χάρβεϋ άκουσε κάτι σχετικό με τα παγωμένα χέρια και τα παγωμένα πόδια κάποιου και ύστερα:

— Φέρε το χάρτη, τον θλιβερό χάρτη δες που συναντιώνται τα βουνά. Τα νέφη είναι βαριά, πάνω από την κεφαλή τους.

— Η καταχνιά γύρω από τα πόδια τους—

— Είναι γεμάτος ως επάνω, είπε ο Ντάν ξεσπώντας σε γέλια. Άν άρχισή τώρα και το κώ κάπτην! τότε είναι γεμάτος για να βουλιάξει!

Το μουγγρητό συνεχίστηκε.

Και τώρα, ώ καπετάνια σε παρακαλώ θερμά να μίν μ' άφίσης ποτέ να μέ θάψουν στο μαύρο χώμα.

— Κάργα είναι ο Τόμ Πλάττ! Άδριο θά μάς μιλάει ώρες για το 'Οχάιο. Βλέπεις εκείνη τη γαλάζια βαρκούλα από πίσω του; Είναι ο θεός μου— ο άδερφός του μπαμπά— κι' ότι κακοτυχιά είναι στον Μπάγκο, επάνω του θά πέση. Κοίταξέ τον πως τραβάει κουπί. Βάζω στοίχημα τον μισό μου και το μερτικό μου, πως αυτός μονάχα τοιπήθηκε σήμερα και τοιπήθηκε για καλά.

— Και από τί τοιπήθηκε; είπε ο Χάρβεϋ που άρχισε να βρισκxη ένδιαφέρον.

— Πρώτα απ' όλα από φράουλες και τότε— τότε από λεμόνια κι' από άγγούρια!). Ός τους άγκώνες είναι τοιπημένος. Τύχη που στην έχη! Τώρα λοιπόν θά μπορούμε στη καλάγκα για να τους ισάρομε επάνω. Δέ μου λές άλήθεια είναι πως ποτέ σ' δλη την κακομοιριασμένη ζωή σου δεν έπιασες να κάνης στάλα δουλειά; Θά σου φαίνεται παράξενο τώρα.

— Θά βάλω τα δυνατό μου, να κάνω ε, τι μπορώ, είπε ο Χάρβεϋ. Μόνο που όλα είναι τόσο καινούργια για μένα.

1) Φυτά θάλασσια δηλητηριώδη, που οι ναυτικοί τους θίνουν τα όνόμενα αυτά από την όμοιότητά που έχουν με τα λεμόνια, τ' άγγούρια και τις φράουλες.

— Άρπαξε λοιπόν τούτο το παλάγκο! Πίσω σου.

Ο Χάρβεϋ άρπαξε ένα χοντρό σκοινί μ' ένα μακρό γάντζο στην άκρη, που κρέμονταν από τα ξάρτια του μεσιανού καταρτιού, ενώ ο Ντάν άρπαξε ένα άλλο τη στιγμή που ο Μάνουελ πλεύριζε το καράβι με την φορτωμένη βάρκα του.

Ο Πορτογάλος χαμόγελασε μ' ένα άκτινοδόλο χαμόγελο που άργότερα ο Χάρβεϋ το γνώρισε καλύτερα ακόμη, και μ' ένα μεγάλο τρίδαντο πηρούνη, με έξιλην λαβή άρχισε να πετάει τα φάρια επάνω στο κατώστρωμα.

(Ακολουθεί) ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

ΧΙΛΙΑ ΜΥΡΙΑ

ΤΙΓΚΛΙ—ΤΙΓΚΛΙ

— Ένας άνθρωπος του λαού, όπως διόλου άγράφματος, έπειδή στην εκκλησία δεν καταλάβαινε κάποιες παράξενες λέξεις, όπως τις έλεγε, ρωτούσε μερικούς γραμματισμένους φίλους του, να του τις εξηγήσουν.

— Άλλά καθενιά από τις λέξεις αυτές ήταν δυο και τρεις μαζί, που ο άγράφματος τις άκουγε έννομένες, άξεχώριστες, κι' οι φίλοι του δυσκολεύονταν πολύ να τις μαντεύσουν.

Μια φορά π: χ: τους ρώτησε: — Τι είναι αυτές ο «σπερτούλης» που έλεγε σήμερα ο φάλτης; «Ο

σπερτούλης του», το άκουσα καθαρά. Οι φίλοι το έβηκαν: ο φάλτης, σε κάποιο τροπάρι, είχε πει: «ώ σπερτούλης του» εμνήσθης επί έξιλου». Και ο άγράφματος άκουσε «ο σπερτούλης του»! Άλλη φορά τους ρώτησε ποιός ήταν «ο γαργενής». Το έβηκαν κι' αυτό: «του γάρ γεννήτορος η φωνή» που ο άγράφματος το άκουσε «του γαργενής». Έτσι και το «εβίδα σκάντο» ήταν από το «όπο άστέρως εβιδάσκοντο».

— Άλλά μια μέρα που τους ρώτησε τί ήταν και το «τίγκλι-τίγκλι», έσπαζαν ώρες το κεφάλι τους και στο τέλος άπελπίσθησαν πως δεν θά το βρούν ποτέ.... Άξαφνα, ένας χτύπησε το μέτωπό του και φώναξε τόσο δυνατά, που οι άλλοι έτρόμαξαν: — Το έβηκα!

— Τι είναι; έκαμαν. Έκεινος, γυρίζοντας στον άγράφματο τον ρώτησε: — Ο παπάς δεν το λέει αυτό; — Ναι, ο παπάς. — Κι' ο παπάς της ένορίας σου δεν είναι λιγάκι βραδυόλωστος; — Ναι, είναι.... — Λοιπόν άκουσε: «Σώσον τον... λαόν σου και εύλόγησον τήν κλη... τήν κλη... ρονομίαν σου». Τάκουσε το τίγκλι-τίγκλι; Νά, αυτό ήταν!

ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ

Ο μικρός Κωνσταντός που είδατε στο προηγούμενο φυλλάδιο να γυρίζει το μύλο του, τον είχα κάνει μόνος του. Το μαρτυρούν αυτές οι φωτογραφίες που του τραβήξαν όταν τον έκανε.

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΟΥ ΑΝΤΙΚΡΥΝΟΥ ΜΟΥ ΜΠΑΛΚΟΝΙΟΥ

Μόλις το σούρουπο σκεπάζω... Τότε και τούτος ο μικρούλης θα σιωπάζει...

Κάθεται στο μπαλκόνι και κοιτάζει... Μά σαν στη δύση ο ήλιος πλησιάζει...

Κι' άρχίζει κάτι μελωδίας... Άπ' το μικρό του το μυαλό βγαλμένες...

Έρχνεται τούτη η μικρούλα ζήση... Και μέσ' στα κύματα των τραγουδιών...

Μόλις το σούρουπο σκεπάζει... Τότε και τούτος ο μικρούλης θα σιωπάζει...

ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ

Με πελώριες καπέλλινες στο κεφάλι... με μαντιλάκια που άνεβουαζεβόζουμε...

Ο ζεστός ήλιος κτυπά βαρειά στην ασφάλτο... την κάνει να καίη, να πετά...

Οι Άραπόδες γύρω μας συζητούν... ζώρηά, οι γυναίκες φωνάζουν κοινών...

Μπροστά μας, οι ψηλές χουρμαδιές... στέκουν ἀλάλητες - ο ήλιος εξακολουθεί...

Πουθενά δροσιά, πουθενά λίγο δροσάκι... Κι' όμως περιμένουμε, περιμένουμε...

χνουν την άντικρυνή μάζα προς τα πίσω... επιβάλλουν σιωπή.

Καταλαβαίνουμε πως η μενάλη συνοδεία... πλησιάζει και σιχίζουμε τα μάτια...

Ένας αξιοματικός περνά ύπερηφανα... πάνω σ' ένα κατάμαυρο όλογο, και χάνεται...

Φθάνει τώρα στ' αμπιά μας μία άκαλή... πένητη μοναχική. Οι Άραπόδες...

Πέρα μακριά, ξεχωρίζει ο Αιγυπτιακός... στρατός. Περνά άργά, με βήμα από...

Αχολουθούν οι φοιτητές του 'Αζχαρ... όλος ο ξένος κλήρος, όλοι οι Αιγυπτίοι...

Με πελώριες καπέλλινες στο κεφάλι... με μαντιλάκια που άνεβουαζεβόζουμε...

Ο ΖΗΤΙΑΝΟΣ

Γενάρης, καρδιά του χειμώνα. Το κρύο... ξεροβόρι σφυρίζει ανάμεσα στους...

Ελεήστε τον, χριστιανοί, δάστε του ένα... κομμάτι ψωμί. Μην κοιτάτε εάν είναι...

Ελεήστε τον, χριστιανοί, δάστε του ένα... κομμάτι ψωμί. Μην κοιτάτε εάν είναι...

Μπροστά μας, οι ψηλές χουρμαδιές... στέκουν ἀλάλητες - ο ήλιος εξακολουθεί...

νει άργά-άργά τα βήματά του και ζητιανεύει... ο δύστυχος από το πρωί ως το βράδυ...

Αυτηγήττε τον, δάστε του μια μικρή... βοήθεια, κάνετε τον να νοιώση ότι υπάρχουν...

Λυπηθήτε τον, δάστε του μια μικρή... βοήθεια, κάνετε τον να νοιώση ότι υπάρχουν...

Νυχτογράφοδο [B]

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΟΥ ΤΡΑΤΑΡΙΣΜΑ

Θά ήμουν τότε ως έπτά-όκτώ ετών... Μία ημέρα ήρθε στο σπίτι μας μία φίλη...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Αλληλογραφία της Διαπάλασης

Αθήνα 42 εδός Εβρουαίου την 17 Ιανουαρίου 1938

ΑΒΝ μπορώ να πω πως είμαι ευχαρ-... σμένη κι' από το εφεταμένο ξεσπάθωμα. Είναι όμως...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

πει να μου στείλη πέντε δραχμών γραμ-... μπόσιασμα. Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε...

Δέν ξέρω τί θα σου έλεγε ο πνευματικός... σου, Άγιε Ιωάνη, αλλά εγώ νομίζω πως δέν είναι...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

τή Διάπλαση χαραγμένη στή σκέψη του... Θα το μικρύνω λίγο και θα το δημοσιεύσω...

Πραγματικώς, Άδελγή, η 'Οικονομία... Μαντζουράνα», στον τόμο μου του 1897, είναι από...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

Καίρω γιά δλ' αυτά που γράφετε, Αδελγή... και γιά την άλληλογραφία σου με τή Μιχαέλα...

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΔΑΣΚΗΣΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ του 28του Διαγωνισμῶ Ἀδελφῶν. Αἱ λύσεις τοῦ φυλλαδίου τούτου δεκταὶ μέχρι τῆς 21 Μαρτίου.

75. Λεξιγράφος

Σὺν παροῦσι τὸ φοροῦν
Κι' εὐκόλα παγοδρομοῦν
Μὰ μ' ἓνα βουνὸ τὸ ἐνώνευς
Φημισμένο, ἑλληνικόν,
Καὶ νησάκι φαναρώνευς
Σὲκ Αἰγαίῳ μαγευτικόν.
Ἡλέκτρα

76. Στοιχειοτόνογράφος

Βασιλοπούλα δημοτικῆ,
Ἄλλὰ καὶ πόσο τραγικῆ,
Πεταί τὸ ἀρχικὸ τῆς,
Ἐν ἄλλο γράμμα ζώνεται,
Καὶ μέρος φαναρώνευς
Κοντὰ στήν Ἀτικῆ,
Ποῦ εἶδε ἡ ἀρχαιότης
Μιὰ μάχη ἱστορικῆ.
Ἄλλης Θαλασσινῆς

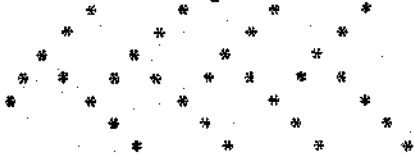
77. Στοιχειοτόνογράφος

Βγάξεις ἦτα, βάξεις γιάτα
Καὶ τὸν τόνο του κινεῖς,
Καὶ ἀπὸ λάσπη ποῦ ἦταν κρῶτα,
Στὸ κεφάλι τὸ φορεῖς.
Τὶνα Ρέσα

78. Ἀναγραμματισμὸς

Ἐνα μέρος αἰσιρὸ,
Ἀπὸ δέντρο, δροσερὸ
Ἀναγραμματίζω.
Ἦ, μεγάλο ξαφνικόν,
Ἀναστάτομα, κακόν,
Τώρα ποῦ ἀνικηρῶ !
Ρεπόρτερ

79. Φρασκόκαλον

Νάντικατασταθούν, οἱ ἀστερίσκοι διὰ
γραμμάτων ὥστε νάναγιώσκονται κατὰ
σειρὰν ἐξ ἀρχῆς : Νῆσος τοῦ Αἰγαίου,
ποταμὸς τῆς Γερμανίας, ἄλλη νῆσος
τοῦ Αἰγαίου, πόλις τῆς Θράκης, με-
τεωρολογικόν, φωτιστικόν, μῦθον ὁ-
γοῦ, σημεῖον τῆς οὐρανίας σφαιρας.
Σελανιώτικος Φερίων

80. Κρυπτογραφικόν

- 12345678 = Μέγας μεταφραστικὸς.
- 2342652 = Βαλκανικὸν κράτος.
- 3542678 = Ὄρος τῆς Σαρδίας.
- 4735452 = Ἀμερικανικὸν κράτος.
- 5176576 = Πόλις τῆς Τουρκίας.
- 65173278 = Ἅγιος ἱεράρχης.
- 73128 = Εἶδος πλοίου.
- 824752 = Χώρα τῆς Γαλλίας.
Πρόμαχος τῆς Ἐλευθερίας

81. Περσῶν Γράμμα

Πᾶσαι αἱ κάτωθι ζητούμεναι λέξεις
ἔχουν ἀπὸ ἓν γράμμα κοινόν—τὸ περ-
σῶν—τὸ ὁποῖον ἀπαντᾷ κρῶτον εἰς
τὴν πρώτην, δεύτερον εἰς τὴν δευτέ-
ραν, τρίτον εἰς τὴν τρίτην καὶ οὕτω
καθεξῆς :

Σύμβολον—Θαλασσινὸν διστρακόδε-
μον—Φῶτον ἀνεργητικόν—Βυζαντινὸς
αὐτοκράτορ—Μέρος τοῦ πλοίου.
Μεταγωγικὸς Ὀνειροπέλος

82. Μεσοστιχίς

Τὰ μεσοῖα γράμματα τῶν κάτωθι
ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν ἡκειρον:
1, Θεατρικόν ἔργον 2, Ἀσθμίας 3,
Ἄλλη ἡκειρος 4, Μῆν 5, Πιπνὸν τῆς
αὐλῆς 6, Μεγάλῃ θεᾷ.
Νυκτοπράγουδ

83. Γεῖφος

το το εἰ τι Γ Τ
το το εἰ τι Γ Τ
α δει ουκ Τ Τ Τ α
το το τι τι Τ Τ Τ
το τι Τ Τ
Τζόνεϋ

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλ 45
596. Ἄνταυμία (ἄν, τό, νι, μι.)—
597. Ἰάβα-λάβα. — 598. Ἀή-Ἡρα.—
599. Τὸ εἰεῖφο.—600.

Α Ν Α 601. Ὁ χειμὼν
Α Ρ Τ Α (ΟΧΙ ΚΟΝΟ.)
Α Ι Θ Ρ Α -602. ΚΟΔΡΟΣ
Α Γ Λ Α Ι Α (Κ-ῆρος, Οὐ λή,
Α Μ Α Ρ Τ Ι Α Δ-αρείας, Ρ-οῦς
Α Μ Β Ρ Α Κ Ι Α Ὁ βολός, Σ-κῶ-
Α Ι Γ Ο Κ Λ Η Μ Α ρος).—603. ΣΟ-
Α Σ Τ Ρ Ο Ν Ο Μ Ι Α ΛΟΜΩΝ - ΝΙ-
ΣΥΡΟΣ (Σι-
Νᾶ, Ὀβιδιος, Λυσίας, Ουνῆ, Μαρία,
Ἐρὸλόγιον, Νῆσσα).—604. Τὸ περρι-
μένον διαφυγεῖν ἄδύνατον. — 605. Δι
μεγάλαι ψυχᾷ ὑποφέρουσιν ἐν οἰσπῇ
(ἔ, μέγα λε, ψι, γε ὑπὸ φε, ρου, σὺν,
ἐν οἰσπῇ).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[ΑΘ'—150]
Καὶ μέγα τι θεὸς νὰ μοῦ ζητήσετε νὰ
παίξω ;
Μπιάννα Σορέλλι

[ΑΘ'—151]
Ἐρμῖνα, συμφωνῆ. Ἀρχίζω μ' ἓνα φίλ ! !
Μπιάννα Σορέλλι

[ΑΘ'—152]
Μετὰ λύπης μου διακόπτω ἀλληλογρα-
φία. Λόγοι ἀνώτεροι τῆς θελήσεώς μου.
Ντανιέλ Νταριέ

[ΑΘ'—153]
Νεότευκτε Σέλλοις «Κωνσταντινοπό-
λεως», πότε θὰ ρίξετε τὴν ἀφλογη
μπόρπα ;
Παρατηρητής

[ΑΘ'—154]
Ἀλληλογραφῆ, ἀνταλλάσσω κάρτες μὲ
μεγαλῶτερα ἀγρία, κορίτσια. Γράφα-
τε Ρ. Ο. Β. 27 Fantagusta, Cyprus.
Δοῦξ Ἰωρκέξος

[ΑΘ'—155]
Κατόκοπε 33, ἔστειλα Μ. Μυσικὰ
καὶ μοῦ ἐπιστρέφῃσαν. Στείλε μοῦ
διεθθύνειν αὐστή.—Νέο Ἀρχιεπίσκοπον
[ΑΘ'—156]

Ἡ Ρέμβη θάβρω τὴ χαρὰ σ' ἓνα τε-
τραδάκι ἢ τοσαύτῳ ἄν' ἔλα τὰ δια-
πλασόπουλα. Μεγάλῃ Ἑλλάς, νὰ περιμέ-
νω ; ἀισθύνεις : Ἑλλάδιαν Βάγια, ἀρά-
μαν, γιὰ τῆ :
Ρέμβη

[ΑΘ'—157]
Βασιλοῦ Συγκλητικῆ (κουνάλλα), ἄν
βρῆς.
Μαρία Συγκλητικῆ

[ΑΘ'—158]
Νεφερτίτι, Κατόκοπε 33, Ἀή,
ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ.
Ἰαίς

[ΑΘ'—159]
Τοσαυτάρατε, ὁ καινούριος χρόνος ἄς
σοῦ φέρη κάβα ποθητῆ χαρὰ καὶ εὐτο-
χία. Δ]αίς : Ἐλενα Πακαδοπούλου, Ναυ-
μαχίας Ἑλλης 40, Πάτρας.—Ἀένα Χάρη
[ΑΘ'—160]

Ροδοβαμμένη Ἀδοῦλα, Ἰαίς, Νεφερ-
τίτι, Διαβολάκια σὰς εὐχομαι εὐτυχι-
σμένο τὸν καινούργιο χρόνον, καλὰς μου φίλας.
Δευτὴ Καμῆλια

[ΑΘ'—161]
Μεγαλὴ Στραγκάφ, γιὰ τὴ γιορτῆ σου
Μύριες εὐχῆς.
Δευτὴ Καμῆλια

[ΑΘ'—162]
Μετὰ τὸ νέον ἔτος χαίρομε τὸν δια-
πλασόκομο καὶ ἀλληλογραφῶμε μ'
ἄλους-ες. Γράφατε : Βεβλιοχαρτοπωλεῖον
Καλοκαιρινῶ, Βόλον, διὰ : Βασιλοπούλας

[ΑΘ'—163]
Παρόραμα : Στὴν [ΑΘ'—139] θέλας
πάντι Γεώργιον Σταυροπούλον, Γεώρ-
γιον Σπυροπούλον.

[ΑΘ'—164]
Διαπλασόπουλα, ἔξς διενθυμίζομεν τὸν
διαγωνισμὸν μας [ΑΘ'—88]. Εὐχαρι-
στοῦμεν δούος ἔστειλαν καὶ περιμένομεν
ἀπ' ἄλους τοῦς ἄλλους.
«ΟΙ 13»

[ΑΘ'—165]
Ἰππότη τῆς Βαλγιοσετῆς, ἡ [ΑΘ'—108]
ἰδὲν σὲ δαίχνη καθέλου ΠΗΘΗ
«ΟΙ 13»

[ΑΘ'—166]
Κατόκοπε 33, εὐχαριστῶ ἀντεπεύχο-
μαι δούως. (Καθυστατημένη).
Ντέντεντβ-Φάντασμα

[ΑΘ'—167]
Ἀς μὲ συγχωρήσων τὰ διαπλασόπουλα,
ποῦ λόγφ τῶν πολλῶν μαθημάτων ἔ-
δυνάτῳ νὰ ἀλληλογραφῶ.
Μεταγωγικὸς Ὀνειροπέλος

[ΑΘ'—168]
Θέλοντας νὰ γνωρισθῶμεν καλλίτερα
μὲ τὸν διαπλασόκομο προκηρῶσομεν
τὸν Ἀ' μας διαγωνισμὸν μὲ θέμα πρωτότυ-
πο : Τὸ καλλίτερον βασιλικὸ ἀνέκδοτο.
Προθεσμία διμήνη. Συμμετοχὴ διδραχμῆ.
Περιμένομεν ἀπ' ἄλον τὸν διαπλασόκομο.
Ἰδιαιτέρως ἀπὸ τοῦς συλλόγους. Δ]αίς :
Ἀντιγόνη Τζεφρῆ, Ἀλεξανδρείας 9, Θεσο-
σαλονικῆ.—Σύλλογος : «ΟΛΥΜΠΙΟΙ ΘΕΟΙ»
[ΑΘ'—169]

Ἀνταλλάσσω Μ. Μυσικὰ μὲ ἄλους-ες.
Ἐστειλάτε Δ]αίς «Σύλλογον Ὀλυμπίων
Θεῶν» διὰ
Ἐρμῆν

[ΑΘ'—170]
Σουλιτικὸς Κασσιλλάν, τόσο θαυμάζεις
τὸν γραμματικὸν τοῦ Καστανιάκ ;
Τζόνεϋ, Μόννα-Λίξα

[ΑΘ'—171]
Ἀνταλλάσσω τετραδάκια μὲ ἄλους-ες.
Δ]αίς : Εἰρήνην Τριανταφύλλου Ἀλ-
καίου 19 Μουτλήγην διὰ : PINTINTIN

[ΑΘ'—172]
Στέλλα Βιολάντη, ἐπ' ἀνήλθες στὴν ἐνερ-
γὸν κίνησιν ;
Μεταγωγικὸς Ὀνειροπέλος

[ΑΘ'—173]
Ἀγαπητὸ Ἀρκάδι δεχθῆτε τὴν ἀπειρη
συμπάθειά μου στὸ θάνατον τοῦ πατέρα
σας. Νῆχετε ἀδιάκοπα κοῦράγιο κα' ἀγάπη
στὴ ζωῆ. Μὴ ἐσχάτε τὴ δόξα, τὴ θάλασ-
σα, τὰ βουνά, τὰ δέντρα. ἔξς θυμῶμαι
πάντα.
Μπετόβεβν

[ΑΘ'—174]
Ἀπωλεσθῆσαν ἰδιοκτητρία α]π Τουρμα-
νῆς καὶ Ποσειδωνίας, μήπως περιμένει-
ναν εἰς Λαζαρέττι ;
Ταχυδρόμος τῆς Ἀνῶν

[ΑΘ'—175]
Δ]αίς Μέρπη, τώρα ἦλθε ἡ μανία τοῦ
Φελοῦ.
Ταχυδρόμος τῆς Ἀνῶν

[ΑΘ'—176]
Ὅσα διαπλασόπουλα-ες ἀλληλογραφοῦ-
νε, θέδιναν μεγάλη χαρὰ μ' ἓνα γράμ-
μα τοῦς στὸ καινούργιον σύντροφόν τοῦς :
«Δοξασμένο Νῆσι». Γράφατε : Εὐστρά-
τιον Ἀργυροπούλον, Φάκνος 1, Μουτλήγην
διὰ :

ΔΟΞΑΣΜΕΝΟ ΝΗΣΙ